No. 25. 1821.

BREDASCHE COURANT.

ZATURDAG den 23 JUNIJ.

SPANJE.

MADRID den 7 Junij. De vergadering der Cortes vervolgt hare beraadslagingen over het ontwerp voor de geldmiddelen van den Staat. In den loop van deze maand eindigt de gewone zitting van dit jaar; daar er echter nog zeer belangrijke aangelegenheden behandeld moeten worden, verlangen vele dat, dadelijk na de scheiding der vergadering, de Cortes buitengewoon bij eengeroepen zullen worden. Het nemen van dergelijken maatregel komt echter, naar luid der grondwet, den Koning uitsluitend toe, en, alhoewel uit bijna alle de provincien verzoekschriften voor deze bijeenroeping aankomen, weet men tot nog toe niet, welk besluit Z. M. zal nemen.

De twee commissarissen van *Bolivar* zijn in deze hoofdstad aangekomen; zij hebben reeds eenige conferentien met het ministerie gehad. Men verneemt, dat eene commissie uit de Cortes, vereenigd met het ministerie, arbeidt aan de voordragt van eene minnelijke schikking, ten einde de volkplantingen op eene duurzame wijze met het moederland te bevredigen.

De priester *Merino* wordt steeds door de troepen van den generaal *l'Empecinado* vervolgd; behalve in de streken, in welke de benden van dezen partijganger zich vertoonen, blijft de rust op het schiereiland ongestoord.

BOHEMEN.

CZERNOWITZ, IN DE BUKOWINA den 25 Mei. Het onweder des oorlogs trekt nader bij. De verwoesting dreigende halve maan breidt reeds haar bloed-rood licht over den grond van Moldavie uit. De Turksche voorhoede van 1000 man kavalerie is den 19 dezer reeds te Berlat, 6 mijlen van Jassij, aangekomen; naar alle waarschijnlijkheid is het hoofdleger reeds in die stad binnengerukt. Alle wegen dier ongelukkige streken zijn met vlugtelingen bedekt. Roofzucht en fanatismus zetten de Turken tot de wreedste gruweldaden aan; alles wordt door hen ter neêrgesabeld.

Te Gallatz hebben 600 Grieken met de meeste dapperheid tegen 9000 man Turken gestreden. De slag duurde den geheelen dag. Aan beide zijden smolt het getal der strijders aanmerkelijk; eindelijk behield de turksche meerderheid de overhand; de rest der Grieken, ten getale van 300 man, moest terug trekken; geen hunner was zonder wonden. Zoodra de Grieken de stad verlaten hadden, werden alle Christenen, kinderen en vrouwen, zonder verschooning door de Turken vermoord.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL *den 19 Junij.*

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van dingsdag, den 19 Junij.

Werden gelezen twee missives van den Staatsraad, belast met de directie der staats secretarie, daarbij, op last van Z. M. den Koning, inzendende nadere redactien: 1°. van de 1ste, 2de en 3de titels van het eerste boek van het ontwerp van Burgerlijk Wetboek, en 2°. van het ontwerp van wet omtrent de schutterijen, om door de Kamer in overweging te worden genomen, ter vervanging van de vroeger voorgedragene ontwerpen.

De voorzitter zeide, dat de voorlezing dier ontwerpen onnoodig zou zijn, daar beide reeds ter perse waren, en dat het ontwerp, uitmakende een gedeelte van het Burgerlijk Wetboek, nog heden rondgedeeld zou kunnen worden, zoo dat beide de voormelde nieuwe redactien werden verzonden aan de afdeelingen, welke zich reeds bevorens daar mede onledig gehouden hadden, om in dezelve te worden overwogen.

De beraadslagingen werden vervolgens geopend over het, tegen heden, aan de orde gestelde voorstel van den baron *de Serret*, betrekkelijk de uitgestelde schuld.

De heeren *van Utenhove van Heemstede*, *Lietmans*, *Gendebien*, *Lecocq*, *van Alphen*, *Sandberg*, *Dotrenge*, *Reiphins*, *Kemper* en *Trenteseaux*, het zij voor, het zij tegen het voorstel, het woord gevoerd, en de voorsteller zelf, de heer *de Serret*, zijne propositie en systema nader ontwikkeld en de daartegen op nieuw in het midden gebragte bedenkingen beantwoord hebbende, werd de discussie gesloten, en ging de vergadering over tot de stemming: 26 leden zich *voor*, en 57 *tegen* het gemelde voorstel hebbende verklaard, werd hetzelve derhalve niet aangenomen.

Eenige ingekomen rekwesten werden gesteld in handen der commissie tot de petitien, welke, bij monde harer medeleden *van Rhemen*, *Poullet* en *A. G. Verheijen*, op eenige vroeger in hare handen gestelde verzoekschriften, rapporten uitbragten, met welke zich de vergadering vereenigde.

Daarna werd de vergadering ten 4 ure gescheiden, zonder bepaald adjournement.

BRUSSEL den 18 Junij. Heden is, ter viering van den veldslag van Waterlo, een *Te Deum* gezongen in de kerken van S. Michel en S. Gudule, bij welke de civile en militaire overheden tegenwoordig zijn geweest. H. H. M. M. de Koning en Koningin en H. H. K. K. H. H. de Prins en Prinses van Oranje en Prins Fredrik hebben de godsdienstoefening in de protestantsche kerk bijgewoond.

'S HERTOGENBOSCH, den 19 Junij. Een aantal gevangenen ondervond, gisteren, wederom een bewijs Zr. Ms. goedheid, in het erlangen van geheele of gedeeltelijke kwijtschelding der hen opgelegde confinements of gevangenisstraffen, waarvan hen, door den Ed. Achtb. heer burgemeester, president van het kollegie van regenten over de gevangenissen, onder een aanzienlijk gehoor, met doelmatige aanspraken, mededeeling werd gedaan.

Nieuw Stelsel van Belastingen en Regten.

(Vervolg van n.° 24.)

Wij hebben onze aanmerkingen geeindigd over het vak der *directe belastingen*; wij geloven de billijkheid van de daarin ontworpene veranderingen klaarblijkelijk bewezen te hebben, en vleijen ons de weinige daartegen geopperde bezwaren te hebben wederlegd, of hun de plaats en den tijd te hebben aangewezen waarop zij welligt met vrucht zullen kunnen worden ontwikkeld: De *directe belastingen* alleen uit de *Registratie*, *zegel*, *Griffie hijpotheek* en *successie* regten bestaande, hebben noch tot veranderingen, noch tot noemenswaardige bedenkingen aanleiding gegeven en maken dus geene nadere behandeling noodzakelijk; Wij geloven alzoo te moeten overgaan tot het derde gedeelte van het ontworpene stelsel bekend onder den naam van *Accijnsen*.

In dat gedeelte der voorgestelde belastingen en Regten, vinden wij (immers voor zoo veel het eigenlijke stelsel en niet des zelfs nadere wijziging aangaat) de voornaamste bedenkingen vereenigd tegen het regt op het *Gemaal*, en zullen ons dus voornamelijk met dat artikel moeten bezig houden.

Het is onnoodig om terug te komen op al het geen daaromtrent in de Memorie tot *adstructie* en toelichting, op eene zoo krachtige, welsprekende, en overtuigende wijze is aangevoerd, doch zal het welligt niet ondienstig zijn om alhier gewag te maken van eene aanmerking die niet algemeen genoeg schijnt gevoelt te worden en toch onweerlegbaar is, voor zoo veel men het onderwerp ter goeder trouw wil doorgronden.

De Billijkheid van een regt op het *Gemaal* wordt steeds betwist door de algemeene stelling *dat voorwerpen, die als eerste behoeften van het leven moeten beschouwd worden, geheel onbelast dienen te blijven, vermits het volk te veel door zoodanig eene belasting zoude gedrukt worden*; zonder alhier te willen herhalen het geen met zoo veel regt in de Memorie tot *adstructie* is opgemerkt, dat, namelijk, het zout, de azijn en andere voorwerpen van volstrekte noodwendigheid ook aan belastingen onderworpen zijn, en evenwel geene aanleiding tot klagten geven; — zonder alhier te willen gebruik maken van het gevoelen van verscheidene beroemde Schrijvers, die een magtig regt op het *Gemaal* steeds als billijk en doelmatig beschouwd hebben; zullen wij alleen zeggen dat, volgens ons inzien, dat regt geenszins kan beschouwd worden als *eene belasting op de eerste behoefte van het leven; maar als een grondslag tot het vinden van eene algemeene belasting, die zich zonder onderscheid over alle klassen der maatschappij uitstrekt, en waarin door een ieder gedragen wordt naarmate van het geen hij werkelijk in dezelve kan en behoort te dragen.*

Het woord *Volk* dat in zoo vele omstandigheden gebezigd of liever misbruikt wordt om de handelingen van alle Gouvernementen te laken en tegenwerken wanneer men geene gegronde redenen tegen dezelve kan inbrengen, is ook hier slechts eene ijdele klank; inderdaad, dit woord is bijbehouden en aan ons medegedeeld door andere landen waar het zelve voorheen werkelijk aanleiding heeft gegeven tot wettige klagten en bezwaren; alwaar de Adel en de geestelijkheid van alle lasten bevrijd waren, en alwaar alles wat niet tot deze bevoorregte standen behoorde bekend was onder de vernederende namen van *Gemeen*, *Graauw*, *Janhagel* en *Gepeupel*, (*Roturier*, *Vilain*, *Manant*, *Peuple*, enz.) doch *wat* was immer het *Volk* van Nederland en *wat* is het zelve bijzonder thans in dit Koninkrijk? genieten allen niet dezelfde bescherming en voorregten; is er één stand boven den anderen begunstigd; worden de wetten niet door de volksvertegenwoordigers zelve aangenomen en op allen zonder onderscheid toegepast, en mag of kan men dus het woord *Volk* wel anders bezigen dan om in eens gewag te maken van al de inwoners van het Rijk, in wier rijen zich de opvolger van den troon, zoo wel de andere doorluchtige Leden van het Koninklijk huis en de eerste Staats dienaren met alle hunne evenmenschen en landgenooten vermengd vinden, en alwaar geen onderscheid bestaat of bestaan kan dan dat het welk door de opvoeding, het onderwijs en de gunsten van het fortuin is daargesteld, en van het welk nimmer kan afstand gedaan worden zonder alle denkbeelden van beschaving en maatschappij uit het oog te verliezen en den mensch tot deszelfs eersten staat van woestheid te doen terugkeeren.

Wel nu! een volk op die wijze zamengesteld is, wel is waar, gesterkt door de krachten die de gelijk bevoorregte standen zich onderling verleenen, doch heeft niet minder noodig bestierd en verdedigd te worden; daartoe zijn natuurlijk geldmiddelen, en gevolgelijk belastingen noodig; en wie kan dus met regt voorgeven dat de *naastelkander geschaarde en evenens beschermd wordende*

(vervolg op de kant van deze bladzijde.)

leden van eenen zoo wel ingerigten staat niet verpligt zijn, ieder naar mate van deszelfs vermogen bij te dragen om de onafhankelijkheid van den staat te d en behouden en om het openbaar bestuur in staat te stellen om aan allen, deze heilzame bescherming te kunnen blijven verleenen? — Ja, wanneer de opmerking van den grooten MONTESQUIEU gegrond is dat „ *ieder* „ *volk kan en behoort opteb engen naar mate van de vrijheid* „ *die het zelve is genietende*" welk volk heeft dan minder dan dat van Nederland het regt om zich te beklagen over opofferingen die alomme moeten gedaan worden om het Maatschappelijke verdrag te kunnen in stand houden, doch waar voor niet alomme eene zoo onbegrensde vrijheid, eene zoo gelijkvormige bescherming verleend wordt?

Het grondbeginsel alzoo aangenomen zijnde dat een ieder zonder onderscheid behoort te dragen in de benoodigde kosten voor het algemeen behoud en welzijn, dient er een middel gevonden te worden om die kosten, naar regt en billijkheid, te verdeelen en zoodanig te doen heffen dat dezelve zoo min mogelijk gevoeld worden of aanleiding tot bezwaar geven; en dat middel is welligt alleen en uitsluitend te vinden door een regt op het *gemaal*, juist om dat het zelve als eene eerste noodwendigheid van het leven door niemand kan ontdoken worden en als het ware wegsmelt in den minderen of meerderen prijs die dagelijks voor brood betaald wordt: — Wij herhalen dus dat een regt op het *gemaal* niet moet verworpen worden om dat het zelve op de eerste behoefte van het leven wordt geheven, maar dat het juist moet worden daargesteld om dat die eerste behoefte van het leven door niemand kan gemist worden en zij dus de eenige is die tot eenen vasten en onwrikbaren grondslag kan strekken, immers wanneer men de lasten over het algemeen en naar evenredigheid wil verdeelen: en wanneer die evenredigheid zoo zorgvuldiglijk wordt in het oog gehouden dat niet alleen het minder of meerder gebruik, maar zelfs de verschillende soorten van granen waaruit het brood wordt te zamen gesteld in aanmerking zijn genomen, en dat dus die welke gewoonlijk den minvermogenden tot onderhoud verstrekken, eene bijna onnoemenswaardige belasting dragen in vergelijking van die welke door de meerbegunstigde klassen tot voedzel worden gebezigd.

Daar en boven is het ten onregte dat men als tegenwerping wil doen gelden dat de invoering dezer belasting zeer drukkend zoude zijn voor de minvermogende klassen, daar dezelve het groot-

('t vervolg op de tweede bladzyde.)

ste gedeelte daar van zoude moeten opbrengen, doordien zij het meest van brood moeten gebruik maken; Wij zeggen ten onregte:

1.° Om dat de graan soorten naar hunne verschillende waarde belast zijnde, de rijke, ofschoon minder brood verbruikende, echter van dat weinige ruim zoo veel zal moeten opbrengen als de andere klassen voor de groote hoeveelheden die zij mogten noodig hebben.

2.° Om dat die stelling zelve valsch is; want wanneer ook de rijke en gegoede ingezetenen zich *individueel* minder met brood voeden, hebben zij het zelve toch steeds in groote, zeer groote hoeveelheden noodig, voor hunne bedienden en onderhoorigen: dit brood zelve is, volgens de inrigting eener gegoede en vooral rijke huishouding, zoo al niet van het beste, toch van het daarop volgende soort, en wel verre dus dat de voornaamste standen bijna niets in deze belasting zullen opbrengen, houden wij vol dat het grootste gedeelte derzelve door hen zal worden gedragen.

3.° Om dat (zoo als wij in het begin dezer aanmerkingen reeds gezegd hebben), de minvermogende klasse en zelfs de middelstand voor het grootste gedeelte hun brood of liever bestaan vinden, in de weelde, pracht en vele behoeften der gegoede ingezetenen; de daar voor gevorderde belooning wordt steeds en alomme bepaald naarmate van het geen de daglooner en de ambachtsman voor zijn eigen onderhoud noodig heeft: en wanneer dus een gering regt op het gemaal wegsmelt in het geen zij van dag tot dag aan brood moeten besteden, valt ook dat gedeelte der belasting op hen die door de fortuin zijn begunstigd.

En 4.° Om dat wij geenszins toestemmen dat ambachtslieden, dagloonérs en dergelijken zich steeds of zelfs meesten tijds, met brood voeden; en wanneer men niet eéne of hoogstens twee provincien, maar de uitgestrektheid van het geheele Rijk wil in aanmerking nemen: durven wij gerustelijk het tegendeel beweren: immers is het genoeg bekend welk een aanhoudend gebruik er in al de noordelijke, en in het grootste gedeelte der zuidelijke provincien door den minvermogenden gemaakt wordt van aardappelen, rapen, wortels en andere soortgelijke vruchten der aarde, die alomme in menigte en tot zeer geringe prijzen te vinden zijn; ja het zoude ongerijmd zijn om voor te geven dat een werk- of ambachtsman die zich met een huishouding van 6, 7, of 8 kinderen beladen ziet, en alleen van een karig dagloon bestaan moet, zich uitsluitend tot een voedsel zoude willen bepalen het welk hij zich (de talrijkheid van zijn huisgezin in aanmerking genomen) vast niet zoude kunnen aanschaffen dan voor het geheele bedrag zijner dagelijksche inkomsten, wanneer dezelve al toereikende mogten worden bevonden.

Het zoude overbodig zijn om hier bij te voegen dat, behalve al het vorenstaande, de volks klassen die ons thans bezig houden, eene groote verligting moeten vinden in de geheele afschaffing van de *personeele en mobilaire* belasting ten hunnen opzigte, zoo dat het geringe regt op het *gemaal* het eenige is dat door hen tot de algemeene behoefte wordt bij gedragen; even onnoodig komt het ons voor om hier ook gewag te maken van den noodlijdenden: deze immers bezit niets hoegenaamd en kan dus niet opbrengen: zijn brood vindende in de weldadigheid zijner natuurgenooten, kan de belasting voor hem niet drukkende zijn, maar wordt dezelve opgebragt door den weldoender die vast deze edele pligten der menschheid om eene ongevoelige en niet noemenswaardige verhooging niet verzaken zal.

Wij hebben alleen ten oogmerk gehad om een vlugtig oog te slaan op het eigenlijke stelsel en niet op de mindere of meerdere wijzigingen waar voor het zelve mogt worden vatbaar geoordeeld, en die niets met het grondbeginsel gemeens hebben: wij zullen dus in geene berekeningen treden, die naarmate hunner gegrondheid, alleen zullen kunnen in aanmerking komen bij het wijzigen van het stelsel en dus niet behooren tot het stelsel zelve; en zullen wij alleen een enkel woord hierbij voegen nopens een bijzonder bezwaar het welk tegen het onderhavige regt is ingebragt door de kamer van koophandel van *Luyk* in een aangeboden adres aan Z. M.

De kamer heeft namelijk opgemerkt dat een regt op het gemaal de dagloonen der arbeiders verhoogende, natuurlijk den prijs der goederen zoude moeten doen stijgen en alzoo een nadeeligen invloed uitoefenen op het welzijn der fabrieken: zonder te willen onderzoeken in hoe verre een bijna onnoemenswaardig regt op het geringe brood van den daglooner, wezenlijk aanleiding kan geven tot bezwaren van aanbelang; zullen wij alleen antwoorden dat deze zwarigheid zelve is voorzien en uit den weg geruimd door de vaderlijke zorgvuldigheid van Z. M. daar er in het nieuwe stelsel uitdrukkelijk bepaald is, dat jaarlijks eene aanzienlijke somme zal besteed worden om de fabrijken enz. te gemoet te komen in de bezwaren die zich hier en daar ten hunnen opzigte mogten opdoen: of de voorgestelde som toereikend zij of in het vervolg zoude dienen verhoogd te worden, behoort mede niet tot het stelsel maar tot deszelfs wijziging, en vast kan men het vermenigvuldigen en goed aanwenden dezer sommen gerustelijk overlaten aan de zoo algemeen erkende regtvaardigheid van het opperhoofd van den staat, die niet zal nalaten om die enkele provincie, aan welker belangen welligt inderdaad een klein nadeel mogt worden toegebragt, op alle mogelijke wijzen te ondersteunen, en de behulpzame hand te bieden, reeds wordt dit bezwaar in die provincie verzacht door de afschaffing van het regt op een zoo voornaam tak van derzelver nijverheid als dat der kolen: en wanneer het waar is dat in eene wel ingerigte maatschappij alles gelijk eene keten te zamen hangt, en ieder gedeelte van het zelve, tot het algemeen welzijn, hier moet worden te gemoet gekomen en daar zich eene kleine opoffering dient te laten welgevallen, zoo is het vast niet de provincie Luyk die ten deze eenige gegronde klagten kan inbrengen, daar dezelve reeds vooraf door de bovengem. vermindering van impost is bevoorregt. — In een woord, de kamer van koophandel te Luyk, beroept zich op het stelsel van belastingen het welk in Engeland wordt opgevolgd en deszelfs betrekking tot de fabrijken: doch wie onzer weet niet dat juist de aanhoudende voorspoed dezer fabrijken te danken is aan eene bestendige en heimelijke medewerking en ondersteuning van het Gouvernement? gelukkig dus voor dat gedeelte van ons Rijk, het welk zijn bestaan in fabrijken vindt, dat deze heilzame maatregel ook alhier wordt ingevoerd en allengskens meer en meer zal kunnen worden opgevolgd, doch dient ook juist dat gedeelte het krachtdadigste mede te werken om aan het Gouvernement daartoe de middelen te verschaffen, en kan hetzelve zich niet bezwaard achten over een stelsel waaruit voor deszelfs inwoners in het bijzonder een zoo groot voordeel zal geboren worden.

(*Het vervolg hier na*)

MENGELINGEN.

Men prees in BOILEAU, dat hij zoo vermetel was, zelfs tegen den koning zijne gevoelens te durven verdeedigen. Maar hoe deed hij dat? — Geen hoveling konden vorst, op eene meer fijne wijze vleijerijen doen hooren, dan BOILEAUS tegenspraak in zich bevatte: „ Uwe majesteit „ zal eer twintig vestingen innemen, dan mij daarvan „ overtuigen.” — Het is eene merkwaardige zaak, dat „ ik in geheel *Europa* de eenige ben, die het wagen „ durft, uwe majesteit tegen te spreken.” — Ook de ligtgeraakste vorsten zullen zich eene kleine waarheid laten welgevallen, wanneer die zoodanig verguld wordt, te meer, wanneer dezelve het rijk der wetenschappen betreft, waar aan toch vele zich zeer weinig laten gelegen leggen.

Een verstandig man plagt van zekeren wijsgeer te zeggen: Mijnheer moet wel zeer onwetend zijn, want hij „ antwoordt op alles.”

125ste KONINKL. NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

ZESDE KLASSE.

7de Lijst. Geene.
8ste Lijst. No. 14835, een prijs van *f* 1000.
9de Lijst. No. 26558 een prijs van *f* 1000, No. 18661, eene premie van *f* 3000, No. 11417, een prijs van *f* 125,000, No. 9206, eene premie van *f* 3000, No. 15470 een prijs van *f* 1000.
10de Lijst. No 26826, een prijs van *f* 1000, No. 11293, eede premie van *f* 3000.
11de Lijst. No. 10197, 36569, 4382, ieder een prijs van *f* 1000.
12de Lijst. No. 20456, een prijs van 1000.
13de Lijst. No. 25588, 13026, 28972, 10672, ieder een prijs van *f* 1000
14de Lijst. Geene.
15de Lijst. No. 13654, een prijs van *f* 1000.
16de Lijst. No. 14772, een prijs van *f* 1000

De Directeur der Koninklijke Nederlandsche Loterij,
M. DE JONGE VAN ELLEMEET.

MARKT-PRIJZEN der Stad BREDA, van den 22 Junij 1821.

	Gl.	Cs.
Het Mudde Tarwe . . . . *f*	8:	41.
—— Rogge . . . . . *Oude*		
—— Rogge . . . . . *Nieuwe*	4:	49.
—— Gerst (zomer)	00:	00.
—— Boekwijt	4:	79.
—— Haver	2:	11.
Fijn Tarwe Meel (per Ned. pond.) . . .	00:	25.
Grof —— idem.	00:	12½.
Boter . . . . idem.	00:	55.
Aardappelen (Vat of Mudde)	1:	10.
't ¾ Ned. Pond Fijn Tarwe Brood . . .	00:	12½.
De 1 —— —— Grof. idem.	00:	12½.
De 3 —— —— Rogge Brood	00:	20.
Het Ned. pond Rundvleesch	00:	40.
—— —— Kalfsvleesch	00:	50.
—— —— Schapenvleesch.	00:	55.
—— —— Versch Varkenvleesch . . .	00:	45.
—— —— Gerookt . idem	00:	85.
Het 1000 Eiken Telhout	2:	95.
—— Doof Hout	2:	20.
De Kar Spaanders.	4:	00.
—— Struiken	3:	00.
De 100 Mutsaard	2:	60.

(30 in 't last.)

NB. In de Advertentie van oproeping van Crediteuren in het Faillissement van *Wentzel Peschki*, staat verkeerdelijk op zaturdag den 1sten Julij, moet zijn, op zaturdag den 30sten Junij. Zie Br. C. van Zat. den 16 Junij, n.° 24.

SCHOUWBURG TE BREDA.

Met toestemming van de Edele Achtbare Heeren Burgemeesteren der Stad Breda,

Zal door den Heer *Majofski* en zijne Familie, in den Schouwburg alhier, worden Vertoond: Op Dingsdag den 26 Junij 1821, DE BREMER NEEF, of de drie Schoolmeesters, BLIJSPEL in één Bedrijf, naar het Hoogduitsch van *Theodor Körner*, na hetzelve: DE OUDERLIEFDE, of de Twee Zwitzers, Opera, naar het Fransch; *van C. A. Demoustier*. Tot slot KAROLINA, of het Geldersche Landmeisje, BLIJSPEL met zang, naar het Fransch *van Dartois* en *Leon*.

Donderdag den 28 Junij 1821.

Tot Sluiting van het Tooneel, JEROME POINTU, BLIJSPEL in één Bedrijf, naar het Fransch. Na hetzelve: DE KLUCHTIGE OPERA, Opera, naar het Fransch, Muziek *van Della Maria*. Tot slot: DE VALK OF IETS UIT VADER CATS, BLIJSPEL met zang.

Men zal precies te zes ure beginnen.

ADVERTENTIEN.

IN NAAM DES KONINGS.

VERKOOPING VAN VASTE GOEDEREN.

Ter Rolle van Geregtelijke Uitwinningen bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Breda,

VAN

Een HUIS, SCHUUR of RIJSTAL en HOF, zijnde de Herberg genaamd *de Posthoorn*, staande en gelegen op den Aanwasch, onder de gemeente Ossendrecht, kanton Bergen op Zoom, Distrikt of Arrondissement Breda, Provincie Noord-Braband, belendende oost de straat van den Aanwasch, zuid den weg naar den Polder, west Jacobus Kiel en Mevrouwe Knijfkandille, en noord

(*Het vervolg op de kant van deze bladzijde.*)

gemelde Mevrouwe Knijfkandille, gekwoteert Litt. B, No. 18, toebehoorende en bewoond wordende bij *Antonie Hazen*, Herbergier te Ossendrecht.

Gearresteerd als Vast Goed, ten lasten van Gemelden *Antonie Hazen*, en ten verzoeke van Kwirijn Huibertse Gielen, Herbergier, wonende te Rosendaal, in kwaliteit van Voogd over de minderjarige kinderen van wijlen Johannes van den Bergh en Johanna Broos, echte lieden, gewoond hebbende en overleden te Rosendaal, met namen dezelve kinderen Adriana, Laurina, Petronella, Anna Cornelia, Gerardina en Henrica van den Bergh, alsmede van Johanna en Maria van den Bergh, beide zonder beroep, wonende te Rosendaal, zijnde tot hunnen Prokureur gesteld Mr. *Johan Frans de Roij*, te Breda, woonachtig, wijk D, n.° 117, alwaar zij: domicilie gekozen hebben, bij Proces Verbaal van den Deurwaarder *Cornelis Pieter van Gulick*, in dato 30 December 1820, geregistreerd te Breda den derden Januarij 1800 een en twintig, door den ontvanger *Van Hooff*, overgeschreven ten kantore van de bewaring der Hypotheken te Breda, den vierden, en ter Griffie van de Regtbank van Eersten Aanleg zitting houdende te Breda den 15 Januarij van hetzelve jaar 1800 een en twintig, van welk Proces Verbaal kopij is gelaten aan den Heer *Antonij Willekens*, Griffier bij het Vredegeregt in het Kanton Bergen op Zoom; en aan den Heere *Adriaan van Halteren*, provisioneel Burgemeester der Gemeente Ossendrecht, welke genoemde Heeren het origineele hebben geviseerd.

Voors: Vaste Goederen zijn finaal toegeschat aan *Willem Hazen*, Bakker, Herbergier & Winkelier, wonende te Ossendrecht, voor wien zich tot Procureur heeft gesteld, *Marinus Daniel Piera*, ter openbare Rolle van de Regtbank voorn: bij vonnis van toeschatting van den 28 Mei 1821, behoorlijk geregistreerd, en worden nu verkocht bij herveiling ten lasten van den Kooper, als hebbende bij niet voldaan aan de Conditien & voorwaarden bij het voorn: vonnis van toeschatting voorgeschreven, blijkens Certificaat van den Heere Griffier bij opgemelde Regtbank in dato 22 junij 1821, te Breda ten zelven dage geregistreerd.

De 1e afkondiging der Memorie van Lasten, om bij herveiling tot den verkoop van voorn. Vaste Goederen te komen, zal plaats hebben ter Rolle voors., op den zestienden Julij 1800 een en twintig, des voormiddags ter gewone ure van dezelve.

De Prokureur van de Executanten,
(get.) J. F DE ROIJ.

Gedrukt te BREDA, bij W. VAN BERGEN en COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers